

የአርባኛው ቁጥር ስውር ታሪክ - ቁጥር አሥራ ሰባት

ሁለተኛው ወድታ - ክፍል አራት

Jeff Pippenger
2026-06-25

627፣ 632 እና 637

“ቁልፉ” የማይጠራጠር ጉድጓድን የሚከፍተው የነገዌ ጦርነት ነው። ይህም በ632 ሙሐመድ ከሞተ አምስት ዓመት በፊት፣ በ627 ተፈጸመ። ከዚያ አምስት ዓመት በኋላ፣ በ637፣ የሙስሊም ኃይሎች በነገዌ ጦርነት የተሳተፉት ከሁለቱ ታላላቅ ኃይላን መንግሥታት አንዱ የነበረውን የፋርስ ዋና ከተማ ያዙ። ይህ ክስተት በመካከለኛው ምሥራቅ ያለውን የኃይል ሚዛን በአስደናቂ ሁኔታ ቀየረ። በ627 የተካሄደው የነገዌ ጦርነት የፋርስን ኢምፓየር ኃይል አዳከመ፤ ከዚያም ከአሥር ዓመት በኋላ የፋርስ ኢምፓየር ተፈጸመ።

ውርደት—782

ከ632 ዓ.ም. በሙሐመድ ሞት በኋላ አንድ መቶ ሃምሳ ዓመት እንደሞላ ጊዜ፣ በ782 ዓ.ም. በተካሄደው የአባሲድ ዘመቻ፣ የአባሲድ ሰራዊት (በሪፖርት መሠረት ወደ 95,000 የሚጠጉ ወታደሮች) በእስያ አነስተኛ ውስጥ ባለው የባይዛንታይን ግዛት ላይ ግዙፍ ወረራ ጀመረ። ከቆስጠንጢኖስ ከተማ በቦስፎረስ ባሕር ሰርጥ ማዶ በቀጥታ የምትገኘው ክሪሶፖሊስ ድረስ ተራመዱ—ለባይዛንታይን ዋና ከተማ እጅግ ቀርበው ደረሱ። ባይዛንታይኖች በንግሥት ኢሪኔ መሪነት ከባድ ሽንፈት ተቀበሉ። በዚህ ምክንያት ባይዛንታይኖች አዋራጅ የሆነ የሦስት ዓመት እርቅ ለመፈረም ተገደዱ፤ በየዓመቱ ብዙ ግብር (ወደ 70,000–90,000 የወርቅ ዲናር የሚጠጋ) ለመክፈል እና የሐር ልብሶችንና ታጋቾችን ለማስረከብ ተስማሙ። ይህ ዘመቻ በ8ኛው ክፍለ ዘመን ውስጥ ወደ ባይዛንታይን አገሮች ከተፈጸሙት የአባሲድ ወረራዎች መካከል እጅግ ትልቁና እጅግ የተሳካው አንዱ ነበር። ይህም የአባሲድ ከሊፋነት እያደገ የመጣውን ኃይል እና የባይዛንታይን ኢምፓየር ቀጣይ ውድቀት በግልጽ አሳየ።

አምስት ወራት

በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ፣ ከአንድ መቶ ሃምሳ ዓመት ጋር የሚመጣጠነው “አምስት ወራት” ሁለት ጊዜ ተጠቅሷል፤ አንድ ጊዜ በቁጥር አምስት እና እንደገና በቁጥር አሥር።

እነርሱንም እንዳይገድሉአቸው፣ ነገር ግን አምስት ወር እንዲያሠቃዩአቸው ተሰጥቸው፤ ሥቃያቸውም ጊንጥ ሰውን በሚወጋበት ጊዜ እንደሚያሠቃዩው ሥቃይ ነበረ። በዚያንም ዘመን ሰዎች ሞትን ይፈልጋሉ፣ ነገር ግን አያገኙትም፤ ሊሞቱም ይመኛሉ፣ ሞትም ከእነርሱ ይሸሻል። የአንበጣዎቹም መልክ ለሰልፍ እንደ ተዘጋጁ ፈረሶች ይመስል ነበር፤ በራሳቸውም ላይ እንደ ወርቅ ያሉ አክሊሎች እንዳሉ ነበር፤ ፊታቸውም እንደ ሰው ፊት ነበረ። የሴቶች ጠጉር ያለ ጠጉርም ነበራቸው፣ ጥርሳቸውም እንደ አንበሳ ጥርስ ነበር። እንደ ብረት የጦር ጥሩር ያሉ ጥሩሮችም ነበሩአቸው፤ የክንፎቻቸውም ድምፅ ወደ ሰልፍ የሚሮጡ የብዙ ፈረሶች ሰረገሎች ድምፅ ይመስል ነበር። እንደ ጊንጦችም ያሉ ጅራቶች ነበሩአቸው፤ በጅራቶቻቸውም ውስጥ ውጋቶች ነበሩ፤ ሰዎችንም አምስት ወር የሚጎዱበት ኃይላቸው በጅራቶቻቸው ውስጥ ነበረ። ራእይ 9፣5–10።

በራእይ ዘጠኝ አምስተኛው መለከት ውስጥ የአንድ መቶ አምሳ ዓመት ሁለት ተለዩ ትንቢታዊ ዘመናት አሉ። የመጀመሪያው ከሙሐመድ ሞት በ632 ዓ.ም. ጀምሮ እስከ ምሥራቃዊቱ ሮም ንግሥት አይሪን በ782 ዓ.ም. የተዋረደችበት ጊዜ ድረስ ነው። ምዕራፍ ዘጠኝ የእስልምናን መነሳት በእጅግ ዝርዝር ሁኔታ ይለይታል። ከ606

ዓ.ም. ጀምሮ የነገዶች መተባበር፣ እስከ 627 ዓ.ም. የነገዳ ጦርነት፣ እስከ መሐመድ ሞት በ632 ዓ.ም.፣ ከዚያም እስከ ፋርስ በ637 ዓ.ም. ድል መነሣት ድረስ፣ የእስልምና መነሳትና መውደቅ በእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል በጥንቃቄ ተከታትሎ ተመዝግቦአል። የዓረቢያ እስልምና በዚህ የመጀመሪያው የአንድ መቶ አምሳ ዓመት የመከራ ትንቢት ውስጥ ያለው ኃይል ነው። በ606 ዓ.ም. መሐመድ ነገዶችን ማጎበራት ያደረገበት፣ ከዚያም በ627 ዓ.ም. “ቁልፍ” የሆነው የነገዳ ጦርነት፣ ከዚያ በኋላ መሐመድ በ628 ዓ.ም. አካባቢ ስለ ፋርስና ሮም ሁለቱም መጥፋት የተናገረው ትንቢት፣ ከዚያም እስከ ሞቱ በ632 ዓ.ም.። እነዚህ ቀኖች በእስልምና መስመር ውስጥ ያሉ የተወሰኑ ተከታታይ ክስተቶችን ይወክላሉ።

ከመሐመድ በ632 ከሞተ በኋላ አንድ መቶ ሃምሳ ዓመታት ሲያልፉ፣ የእስልምና የኃይል መሠረት ምሥራቃዊ ሮምን እስከ ቁስጥንጥንያ ድረስ ወደ ኋላ እየገፋ ከዓረቢያ ወደ ቱርክ ተቀየረ። የመጀመሪያው ወዮ የዓረቢያን እስልምና ይወክል ነበር፣ ሁለተኛውም ወዮ የቱርክን እስልምና ይወክል ነበር። በመጀመሪያው ወዮ ውስጥ፣ ሁለቱም የአንድ መቶ ሃምሳ ዓመት የጊዜ ትንቢቶች በዓረቢያ እስልምናና በቱርክ እስልምና መካከል ያለውን ልዩነት ያመለክታሉ፤ ይህም ልክ በመጀመሪያውና በሁለተኛው ወዮ መካከል በተመሳሳይ እውነት የተገለጸውን ልዩነት እንደሚወክል ነው።

የመጀመሪያው መቶ ሃምሳ ዓመት በፋርስ ውድቀት ተጀመረ እና ሮም በቆስጥንጢኖስ ቅጥር ውስጥ ተከትታ በመቅረቷ ተደመደመ። ሁለተኛው የመቶ ሃምሳ ዓመት ዘመን በአስማን (እንዲሁም አትማን ተብሎ የሚጠራ) በኒቆሜዲያ ያገኘው ድል ተጀመረ። በኒቆሜዲያ የአቶማን ድል የሚባለው ከ1333 እስከ 1337 ድረስ የተካሄደውን የኒቆሜዲያ ከበባ ያመለክታል፤ ከዚያም ጊዜ ሱልጣን አርሃን ጋዚ (የአቶማን ቤይሊክ መስራች የነበረው የአስማን ፩ ልጅ) አስፈላጊቱን የባይዛንታይን ከተማ ኒቆሜዲያን ከበባት። ከተማዬቱ ለብዙ ዓመታት ጸንታ ቆይታ ነበር፣ ነገር ግን በመጨረሻ በ1337 በራብና በአቅርቦት እጥረት ምክንያት እጅ ሰጠች። የባይዛንታይን ጦር ሰፈር ወደ ቆስጥንጢኖስ እንዲወጣ ተፈቀደለት። ኒቆሜዲያ በትንሿ እስያ (አናቶሊያ) ውስጥ ካሉት የመጨረሻ ዋና ዋና የባይዛንታይን ምሽጎች አንዱ ነበረች። ውድቀቷ በተግባር ባይዛንታይን በአብዛኛው በምዕራባዊ አናቶሊያ ላይ ያለውን ቁጥጥር አበቃ። ይህ ድል አቶማኖች በቢቲንያ ያላቸውን ኃይል እንዲያጠናክሩ እና ወደ በስፎረስ ሰርጥ አቅጣጫ የበለጠ እንዲስፋፉ አስችሏቸዋል። ይህም በኋላ ከመቶ ዓመት በላይ በኋላ በ1453 የተፈጸመውን የቆስጥንጢኖስ የአቶማን ድል ለማምጣት ዋነኛ መሸጋገሪያ ደረጃ ነበረ። ይህ ከበባ ብዙ ጊዜ ትንሹን የአቶማን ቤይሊክ ወደ እየተነሣ ያለ ክልላዊ ኃይል ከለወጡት ቁልፍ የመጀመሪያ ድሎች አንዱ እንደሆነ ይታያል።

በመጀመሪያው መለከት ውስጥ ያለው ሁለተኛው የአንድ መቶ አምሳ ዓመት ዘመን በሐምሌ 27 ቀን 1449 በተፈጸመ ጊዜ፣ የመጨረሻው ቆስጥንጢኖስ በምሥራቃዊ ሮም ዙፋን ላይ ለመውጣት ከእስላማዊው ሱልጣን ፈቃድ ፈለገ፤ በዚህም በራእይ ዘጠኝ ውስጥ ያሉት ሁለቱ “አምስት ወራት” ዘመኖች የመጀመሪያው አንድ መቶ አምሳ ዓመት መጨረሻ ላይ ንግሥት አይሪኔ የደረሰባትን ውርደት ተመሳሳይ ውርደት ተቀበለ። የ’ንግሥት አይሪኔ’ ውርደት እንዲሁም የ’የመጨረሻው ቆስጥንጢኖስ’ ውርደት፣ በኋላ አቶማኖች የደረሰባቸውን ውርደት የሚወክል ነበር፤ ይኸውም የሁለተኛው ወዮ የዘመን ትንቢት በተፈጸመ ጊዜ ከግብፅ ስጋት የተነሣ ከአውሮፓ አራቱ ታላላቅ ኃይሎች ጥበቃ ሲፈልጉ ነው።

ፓንቴዎን

አቅኚዎቹ በዳንኤል ስምንት ቁጥር አሥራ አንድ ያለው “የመቅደሱ ስፍራ ተጣለ” የሚለው ሐረግ በቆንስጥንጢኖስ እንደተፈጸመ በትክክል ተረድተው አስተምረው ነበር።

እርሱም እስከ ሠራዊቱ አለቃ ድረስ ራሱን ከፍ አደረገ፤ በእርሱም ዘወትር የሚቀርበው መሥዋዕት ተወሰደ፣ የመቅደሱም ስፍራ ተጣለ።

እዚህ የተጠቀሰው “መቅደስ” በሮም ከተማ ውስጥ ያለው የፓንቲዮን ቤተ መቅደስ ነበር፤ የዚያም ቤተ መቅደስ “ስፍራ” ሮም ነበረች። ቆስጠንጢኖስ በ330 ዓ.ም. የግዛቱን ዋና ከተማ ወደ ቆስጠንጢኖፕል ለማዛወር በመምረጡ ሮም “ወደ ታች ተጣለች።” ቁጥር አሥራ አንድ ከራጅም ምዕራፍ አሥራ ሦስት ጋር ይገናኛል። ቁጥር ሁለትም እነዚያ ክስተቶች እየለዩ ነው።

እኔም ያየሁት አውሬ እንደ ነብር ይመስል ነበር፤ እግሮቼም እንደ ድብ እግሮች ነበሩ፤ አፋም እንደ አንበሳ አፍ ነበር፤ ዘንዶውም ኃይሉንና ዙፋኑን ታላቅም ሥልጣን ሰጠው።

ዘንዶው አረማዊቱ ሮም ነበረች፤ አረማዊቱም ሮም በ330 ዓ.ም. ዋና ከተማዋን ወደ ምሥራቅ ባንቀሳቀሰች ጊዜ፤ በሮማዊት ቤተ ክርስቲያን ላይ ያለውን የሥልጣን “መቀመጫ” አሳልፋ ሰጠች፤ ይህም የሥልጣን ባዶነት ፈጠረ፤ ይህንንም የጳጳሳዊቱ ቤተ ክርስቲያን በደስታ ተጠቅማ ወሰደች። የምሥራቃዊቱን ሮም ታሪካዊ መስመር ከ330 ዓ.ም. እስከ 1453 ዓ.ም. ብንጀምር፤ በምሥራቃዊቱ ሮም ትንቢት መጀመሪያ ላይ የሮም ከተማ በቆስጠንጢኖስ ሮምን በመጥላቱ ተዋርዳለች ብለን እናገኛለን። ያ ውርደት በ782 ዓ.ም. በእቴጌ ኢረኔ፤ የመጀመሪያው መቶ አምሳ ዓመታት የስቃይ ዘመን መደምደሚያ ላይ፤ እንደገና ተደገመ። እነዚህ ሁለቱም ውርደቶች በመጨረሻው ቆስጠንጢኖስ እንደገና ተደግመዋል።

መልካም ያልሆኑ ልዩ መነሳትና መውደቅ

በራጅም ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ ያሉት አምስተኛውና ስድስተኛው መለኮቶች የምሥራቃዊ ሮምን ውድቀት ዝርዝር በመስጠት ሳለ፤ በተመሳሳይም የእስልምናን መነሣትና ውድቀት ይመዘግባሉ። መንፈሳዊ መገለጥ በዳንኤልና በራጅም መጻሕፍት ውስጥ ያሉትን የመንግሥታት “መነሣትና ውድቀት” እንድናጠና ያሳውቀናል። እነዚያ መንግሥታት ከየትልቅ ልዩ ልዩ የ“መነሣታቸውና ውድቀታቸው” ጋር የተያያዙ የራሳቸው ልዩ ባሕርያት አሏቸው። የይሁዳ ውድቀት በኢየሩሳሌም ላይ በተፈጸሙ ሦስት ጥቃቶች ተመጣጠነ። ዕብራውያን ወደ ባቢሎን ተወስደው ነበር፤ በሦስት አዋጆችም ይመለሱ ነበር፤ እነዚህም ከ1798 እስከ 1844 ድረስ ሦስቱ መላእክት ወደ ታሪክ እንዲገቡ ያደረሱትን 2,300 ዓመታት የሚያስጀምሩ ነበሩ። ባቢሎን በአንድ ሌሊት ወደቀች። ሮም ተበታተነች፤ እናም በዚያ መበታተኗ ውስጥ የሮም ሁለት ገጽታዎች በምዕራባዊ ወይም በምሥራቃዊ ሮም አቀማመጥ ሥር ተቀርበው ነበር። በዳንኤል አሥራ አንድ የመጀመሪያው ሦስተኛ ክፍል ውስጥ የጳጳሳዊቱን ንጉሥነትና የሴሎኪያዊቱን ንጉሥነት መነሣትና ውድቀት የጳጳሳዊትን ሮም መነሣትና ውድቀት ይመስላል። ያ ምስክርነት በቀላሉ የአሌክሳንደርን ታሪክና የግሪክን መፍረስ ታሪክ የሚያጠናቅቅ መደምደሚያ ብቻ ነው። ከሮም በተለየ ሁኔታ ግሪክ ወደ አራት ክፍሎች ተከፈለች፤ እነዚህም በመጨረሻ ወደ ሁለት ሆኑ። ሮም ወደ ምሥራቅና ወደ ምዕራብ ተከፈለች፤ ከዚያም በኋላ ምዕራባዊቷ ሮም በትንቢታዊ ሁኔታ ወደ ሦስት ተከፈለች፤ ይህም የሮምን ሰነድ እጥፍ መንግሥት ይወክላል። ለምሥራቃዊቷ ሮም ግን ቆንስጥንጢኖስ መንግሥቱን ለሦስቱ ልጆቹ ከፈለ። ግልጽ ነው፤ ምዕራባዊቷና ምሥራቃዊቷ ሮም የሮማዊትን ቤተ ክርስቲያንና የሮማዊውን መንግሥት የሚወክሉ ተመሳሳይ መስመሮች ናቸው። ከዚያ ሁለት እጥፍ መከፈል ጋር ተጨማሪ ሦስት እጥፍ መከፈል አለ። ግሪክ ከአራት ወደ ሁለት ነበረች፤ ባቢሎን አንድ ሌሊት ነበረች፤ ይሁዳ ሦስት ጥቃቶች ነበሩት። እስልምናን በተመለከተ ግን፤ “መነሣት” እንደ “መፈታት” ተስሏል፤ “ውድቀት” ደግሞ እንደ “መገደብ” ነው።

የእነርሱ መነሣት በሙሐመድ ተጀመረ፤ በ1840 ዓ.ም. አገስት 11 ግን ታገዱ። ተፈቱም፤ ወዲያውኑም በ9/11 እንደገና ታገዱ። በቅርቡም በ2023 ዓ.ም. ኦክቶበር 7 ተፈቱ፤ ከዚያም ጀምሮ በጋዛ ታግደው ኖረዋል። የአውሬው ምስል መቆሙን ለማሳየት እስልምና እንደገና ይፈታል። በራጅም መጽሐፍ ምዕራፍ ዘጠኝ እስከ አሥራ አንድ ድረስ የተወከለው የእስልምና ትንቢታዊ ታሪክ የሦስተኛውን ወይ የእስልምና ትንቢታዊ ታሪክ ይለያል። “የሦስተኛው ወይ የእስልምና ትንቢታዊ ታሪክ” በሰባተኛው መልአክ እንዲሁም በሦስተኛው መልአክ ደግሞ ይወከላል። ሰባተኛው መልአክ መንፋት በጀመረበት ጊዜ፤ ሦስተኛው መልአክ በ1844 ዓ.ም.

አክቶበር 22 ደረሰ። ሦስተኛው መልአክና ሦስተኛው ወዮ በ9/11 ወደ ትንቢታዊ ታሪክ ገቡ። ከ9/11 እስከ እሁድ ሕግ ድረስ የመጀመሪያውና የሁለተኛው ወዮ ትንቢታዊ ታሪክ ተደጋግሞ ነበር። አሁንም እየተደጋገመ ነው።

“ቁልፍ” የነገዌ ጦርነት፣ ሮምንና ፋርስን የሚባሉትን ሁለት ኃይሎች ከእስልምና ጋር በቀጥታና በማይነጣጠል ግንኙነት ውስጥ ያስገባል። ነገዌ ከሌላ ማንኛውም የቅዱስ መጽሐፍ ክፍል ይልቅ የምዕራባዊውንና የምሥራቃዊውን ሮም በተከታታይ መውደቅ እጅግ ግልጽ በሆነ ሁኔታ ይለያል።

ሄሮድስ የዘንዶው ምልክት ነው፤ እርሱም ሮምን ይወክል ነበር። በዓለም መጨረሻ ያለው ዘንዶ የተባበሩት መንግሥታት ነው። በእሁድ ሕግ ጊዜ ስድስተኛው መንግሥት ይወድቃል፤ ሰባተኛውም ይጀምራል፤ ነገር ግን መንግሥታቸውን ለስምንተኛው መንግሥት የሚሰጡት በገዛ የልደት ግብዣቸው ላይ ነው። ሰባተኛው መንግሥት ገና ተወልዷል፤ እናም ወዲያውኑ መንግሥቱን ለአንድ ሰዓት ለባቢሎን ጋለሞታ ለመስጠት ይስማማል፤ ይህም ሄሮድስ ለሳሎሜ እስከ መንግሥቱ ግማሽ ድረስ እሰጥሻለሁ ብሎ በተስፋ እንዳደረገው የተምሳሌት ነው።

በትክክል በአሜሪካ ውድቀት ስፍራ የተባበሩት መንግሥታት ይወለዳሉ፤ ሦስት እጥፍ ኅብረትም ይፈጸማል። ሄሮድስ ዘንዶው ነው፤ ሄሮድያዳም ጳጳሳዊ ሥርዓቱ ናት፤ አሜሪካም ሰሎሜ ናት። ሄሮድስ የሕግ ውጭ በሆነ የጋብቻ ኅብረት ውስጥ ነበር፤ ምክንያቱም የወንድሙን ሚስት አግብቶ ነበር፤ በትንቢታዊ ደረጃም ከሰሎሜ ጋር በዘመድ ውስጥ የተከለከለ ግንኙነት ውስጥ ነበር፤ ምክንያቱም ስትዘፍን ለእርስዎ በምኞት እንደተነደፈ ግልጽ ነው። ዘንዶው ከእናቱም ከልጅቱም ጋር ግንኙነት አለው። ምዕራባዊና ምሥራቃዊ ሮማ በቅደም ተከተል የቤተ ክርስቲያን ተንኮልንና የመንግሥት ጥበብ እንደሚወክሉ በምትወስኑበት ጊዜ ይህን ማየት አስፈላጊ ነው። ሮማ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ አራተኛው መንግሥት፣ ጳጳሳዊ ሥርዓቱን በትንቢታዊ ሁኔታ በዙፋን ላይ አኖረች፤ ይህንም በማድረግ ዳግመኛ ጳጳሳዊ ሥርዓቱን በዙፋን ላይ የምታኖር አሜሪካን አምሳሌች።

ከ330 እስከ 476 ድረስ የምዕራባዊ ሮም በደረጃ የተከተለ ውድቀት፣ ከ1798 እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ የዩናይትድ ስቴትስን በደረጃ የተከተለ ውድቀት ይወክላል። “330” ዓመትና “1798” ዓመት ሁለቱም በዳንኤል መጽሐፍ “የተወሰነው ጊዜ” ወይም “የፍጻሜው ጊዜ” ተብለው የሚጠሩ ትንቢታዊ መለያ ምልክቶች ናቸው። 330 የምዕራባዊና የምሥራቃዊ ሮም መጀመሪያዎችን ያመለክታል። የሁለቱም መጨረሻ የሮማውያን መሪ ውርደት ነው፤ ይህም ቆስጠንጢኖስ በመጀመሪያ የሮምን ከተማ እንዳዋረደ ነው። 476 በሦስት ደረጃዎች ሥር የሮም የከበረው የፖለቲካ መዋቅር እንዴት እንደፈረሰ የሚያመለክት የአንድ ትንቢታዊ ዘመን መጨረሻ ነበር። ከተማይቱ በ330 ተጥላ በጀመረ ዘመን ተከትሎ፣ የሙሉ የፖለቲካ መዋቅራቸው ውርደት መጣ—የጥንታዊቱ ሮም ዋና መመኪያ የነበረችው የክብሯ ሪፐብሊክ ተበታተነች፤ በመጨረሻም 476 ደረሰ፤ በዚያም ከእውነተኛ የሮማውያን የደም ዘር የሆነ ገዢ ከእንግዲህ በሮም ላይ ፈጽሞ አይኖርም ነበር። በ330 ዓመት የሚጀምሩት ሁለቱ የሮም መስመሮች፣ እና እነዚያ ሁለት መስመሮች የተቀመጡበት ክፍል፣ እንዲሁም ሁለት የአምስት ወራት ትንቢታዊ መስመሮችን ያካትታል። የምዕራባዊ ሮም መስመር በደረጃ በተከተለ ውርደት ይጀምራል እና በደረጃ በተከተለ ውርደት ይጨርሳል። የምሥራቃዊ ሮም መስመር ደግሞ በደረጃ በተከተለ ውርደት ይጀምራል እና በ1449፣ የመጨረሻው ቆስጠንጢኖስ ለመንገሥ ፈቃድ በጠየቀ ጊዜ፣ በደረጃ በተከተለ ውርደት ይጨርሳል።

ከአምስቱ የወር ዘመናት አንዱ የዐረብ እስልምና እንደ ትንቢት ትኩረት የሚያበቃበትን እና በ782 የቱርክ እስልምና የሚጀምርበትን ያመለክታል። በዚያ ቀን ንግሥት ኢረኔ ትዋረዳለች፤ ይህም በሁለተኛው የአምስት ወር ትንቢት መጨረሻ ከቆስጠንጢኖስ የመጨረሻው ውርደት ጋር ይጣጣማል። በአሥራ አምስት ቁጥሮች ውስጥ በተዘረጋ አንድ ትረካ ውስጥ ሁለት የአምስት ወር ትንቢቶች አሉ። አንዱ የዐረቢያን እስልምና ታሪክ

ያሳያል፤ ሌላው ደግሞ የቱርክን እስልምና። ሁለቱም በምሥራቃዊ ሮም ውርደት ይደመዳሉ። ከእነዚህ ትንቢቶች ውስጥ የአንዱ ፍጻሜ በአንዲት ሴት መዋረድ ተፈጽሟል፤ የሌላው ደግሞ በአንድ ወንድ። መስመር በመስመር የምሥራቃዊ ሮምን ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት የመጣባቸውን ውርደት ያመለክታሉ። ሁለቱም ውርደቶች በመጀመሪያው ወቅት እስልምና የመጡ ናቸው። በ1449 የቆስጠንጢኖስ የመጨረሻው ውርደት እስከ 1453 ድረስ የሚዘልቅ አራት ዓመት ዘመን ይጀምራል፤ በዚያም የቆስጠንጢኖስ ቅጥሮች ይፈረሳሉ። 1449 ውርደትን ይወክላል፤ 1453 ደግሞ ቅጥሮቹ ይወድቃሉ እና መንግሥት ያበቃል።

የሙሐመድ ሞት

ከእነዚህ ሁለቱ የአምስት ወር ዘመናት አንዱ የሚጀምረው በቁጥር አሥራ አንድ “በላያቸው የነበረው ንጉሥ” ተብሎ ከተጠቀሰው ሙሐመድ ሞት ጋር ነው።

በላያቸውም ንጉሥ ነበራቸው፤ እርሱም የጥልቅ ጉድጓድ መልአክ ነው፤ በዕብራይስጥ ስሙ አባዶን ነው። በግሪክ ግን አፖልዮን ይባላል።

በእነርሱ ላይ የነበረው ንጉሥ ሙሐመድ ነበር፤ ምክንያቱም በቁጥር አንድ ተለይቶ ተጠቅሷልና፤ ስለዚህ እርሱ ሌላ የእስልምና ሰው አይደለም፤ እርሱ ንጉሡ ሙሐመድ ነው፤ ንጉሥም መንግሥት ነው፤ እስልምናም የሙሐመድ መንግሥት ነው።

አምስተኛውም መልአክ ነፋ፤ ከሰማይም ወደ ምድር የወደቀ ከከብ አየሁ፤ ለእርሱም የጥልቅ ጉድጓድ ቁልፍ ተሰጠው። የጥልቁንም ጉድጓድ ከፈተ፤ ከጉድጓዱም እንደ ታላቅ እቶን ጭስ ያለ ጭስ ወጣ፤ በጉድጓዱም ጭስ ምክንያት ፀሐይና አየር ጨለመ። ከጭሱም አንበጣዎች ወደ ምድር ወጡ፤ ለእነርሱም የምድር ጊንጦች ኃይል እንዳላቸው ኃይል ተሰጣቸው። ራእይ 9፡1-3።

የመጀመሪያውና የሁለተኛው ወቅታ በሦስተኛው ወቅታ ውስጥ መደጋገማቸው፣ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መለኪያት በሦስተኛው መልአክ ውስጥ ከሚደጋገሙት ጋር ይመሳሰላል። ንጉሡ ሆኖ ሙሐመድ ጥልቁን ጉድጓድ ለመክፈት ቁልፍ ተሰጠው፤ 9/11ም ሦስተኛው መልአክ ኃይል የሚሰጠው ጊዜ መሆኑን ያመለክታል። ከዚያም ክርስቶስ እንደ ኃይል መልአክ ወረደ፤ የበለጸገም የመጀመሪያው ጥቃት በትንቢታዊ ታሪክ ሲደርስ። ከዚያም ጥልቁ ጉድጓድ ተከፈተ፤ እስልምናም ዳግመኛ የዓለም ታሪክ ጉዳይ ሆነ። ከዚያም ክርስቶስ ሕዝቡን ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች መራቸው፤ የሦስተኛው ወቅታና የሦስተኛው መልአክ መልእክትም መሰማት ጀመረ። በ2015 ትራምፕ ለፕሬዚዳንትነት ለመወዳደር ያለውን ፍላጎት አስታወቀ፤ በዚህም ዓለም-አቀፋዊ የዘንዶ ኃይሎችን አነቃቃ፤ ከዚያም ጥልቁ ጉድጓድ አንደበተ-እግዚአብሔር አልባነትን ለቀቀ፤ ይህም በመጨረሻ ትራምፕን በሰዶምና በግብፅ አደባባዮች ላይ ገደለው። በእሑድ ሕግ ጊዜ፣ ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛው አውሬ ከጥልቁ ጉድጓድ ይወጣል። የመቶ አርባ አራት ሺህ መታተሚያ ዘመን መጀመሪያውና መጨረሻው የጥልቁ ጉድጓድ ኃይል መነሣትን ያመለክታሉ።

አንተም ያየኸው አውሬ ነበረ፤ አሁንም የለም፤ ከማይጠነቀቅ ጥልቅ ጉድጓድም ይወጣል፤ ወደ ጥፋትም ይሄዳል፤ ከዓለም መሠረት ጀምሮ ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ ያልተጻፈ በምድር የሚኖሩ ግን፣ ያ አውሬ ነበረ፤ አሁንም የለም፤ እንደገናም አለ ብለው ሲያዩት ይደነቃሉ። ራእይ 17፡8።

እስልምና በ9/11 የጥልቁን ጉድጓድ የከፈተች ቁልፍ ናት፤ በእሑድ ሕግም ጊዜ የጥልቁን ጉድጓድ የምትከፍት ናት። በማኅተም ዘመን መካከል የዓለም አቀፋዊነት ዘንዶ-አውሬ ደግሞ ከጥልቁ ጉድጓድ ወጣ።

እነርሱም ምስክርነታቸውን በፈጸሙ ጊዜ፣ ከጥልቁ ጉድጓድ የሚወጣው አውሬ ከእነርሱ ጋር ጦርነት ያደርጋል፤ ያሸንፋቸውማል፤ ይገድላቸውማል። ራእይ 11፡7።

መሐመድ ለእስልምና መንግሥት ንጉሥ ሆኖ፣ ከጥልቁ ጉድጓድ የሚወጣን ኃይል የሚያመለክቱትን ሦስቱን የመንገድ ምልክቶች ሁሉ የሚከፍት ቁልፍ ተሰጠው። በ627 ዓ.ም. የተካሄደው የነነዌ ጦርነት የሁለት ኃይሎች ግጭትን ይወክል ነበር፤ ይህም የሁለቱን ተዋጊዎች ኃይል አሟጦ እስልምና በፍጥነት ወደ ሥልጣን እንዲነሣ አስችሎታል። ቁልፍ በ9/11 ተሸከረከረ፣ የእስልምናም መነሣት ተጀመረ፤ ሆኖም ከዚያ ብዙም ሳይቆይ ታገደ። የነነዌ ጦርነት በ9/11 ምሳሌ ሆኖ ተገለጠ፤ ምክንያቱም በዚያ የእስልምና መነሣት የጀመረው ኃይል መልአክ ምድርን በክብሩ ለማብራት በወረደበት ጊዜ ሲሆን፣ “ከከብ” ማለትም መልአክተኛ ደግሞ ከሰማይ ወደቀ። የነነዌ ጦርነት እንዲሁም በመጨረሻ ዘመን ምሳሌው ይፈጸማል፤ ይኸውም የእሑድ ሕግ በሚመጣበት ጊዜ እና የጨለማው ዘመን ሁለተኛው ወቅት በሚጀምርበት ጊዜ፣ የእስልምና ሃይማኖት ጭስ ፀሐይን ሲያጨልም ነው።

ኤክስተር

ሕገ እሑድ የሚወከለው የእኩለ ሌሊት ጭኸት መልአክት ወደ ኤክስተር ካምፕ ስብሰባ በሚደርስበት ጊዜ ነው። ከዚያም የአውሬው ምስል ማቆም የመጨረሻ እንቅስቃሴዎች ይጀምራሉ። የምስሉ መቋቋም፣ ወይም መቆም በ9/11 ጀመረ፤ ነገር ግን በዚያ ዘመን መጨረሻ፣ የእኩለ ሌሊት ጭኸት አዋጅ ዘመን ደግሞ በ9/11 የጀመረው የምስሉ መቋቋም ጠቅላላ ዘመን ፍራክታል ነው። መጀመሪያው ፍጻሜውን ይወክላል። እንደ መጀመሪያው መልአክ ሦስተኛውን መልአክ እንደሚወክል ሁሉ፣ የመጀመሪያው ወደ ሦስተኛውን ወደ ይወክላል። በማተሚያው ዘመን መጨረሻ ያለው የነነዌ ጦርነት፣ በመጀመሪያው ያለውን የነነዌ ጦርነት ይለያል። በሕገ እሑድ ያለው የነነዌ ጦርነት፣ በ9/11 የጀመረው የማተሚያው ዘመን ፍጻሜ ነው፤ ነገር ግን ደግሞ የእኩለ ሌሊት ጭኸት አዋጅ ዘመን ፍጻሜም ነው። ስለዚህ የነነዌ ጦርነት በእኩለ ሌሊት ጭኸት አዋጅ መጀመሪያ ላይ በምሳሌነት ይቀርባል፤ ይህም በአሜሪካ ውስጥ የአውሬው ምስል መቋቋም የመጨረሻ ደረጃዎችን ያሳያል፤ በሕገ እሑድም በዓለም ውስጥ የአውሬው ምስል መቋቋም መጀመሪያ ይጀምራል። ነነዌ በቁጥር አርባ ስውር ታሪክ ውስጥ ፍጹም ፍጻሜያቸውን የሚያገኙትን የተለያዩ መስመሮች የሚያሰለፍ ቁልፍ ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ወደ ፊት እንቀጥላለን።